

نشریه ماهانه:

3rd Series, Issue 97

سری سوم، شماره ۹۷

July 2021

تیر ۱۴۰۰

سر دبیر: نیو، متی

Editor-in-chief: Mino Hemati
E_mail: minohemati@gmail.com

مدیر مسئول: شراره رضایی

Managing editor: Sharareh Rezaei
E_mail: shararehrezaei.p@gmail.com

مطالب

اصلاحات یا تغییر! نوری شریفی

رئیس جمهور جدید ایران باید در زندان باشد، نه در راس قدرت فریبا رشیدی

انتخابات یا انتصابات نمایشی

سحر بابا سلجی

شعر ندامتگاه اوین شعراز: نوری شریفی

جهت اطلاع خوانندگان تعطیلات تابستانی

مصاحبه سازمان رهایی زن با الهه امانی در خصوص حمله اسرائیل به فلسطین و کشتار کودکان و غیرنظامیان

دنیای جنگ زیبا نیست

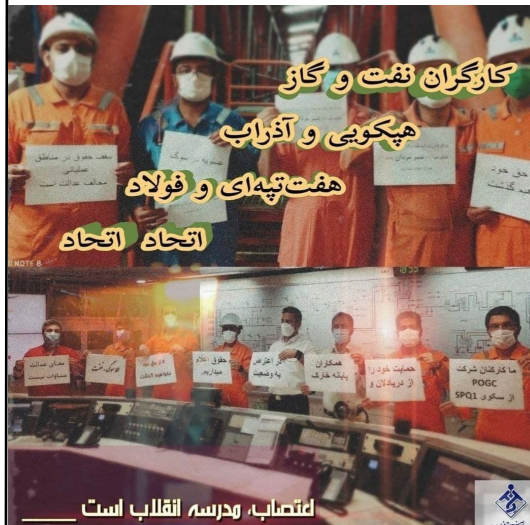
شعر از: شراره رضایی دکلمه در یوتوب از:

آسو فتوحی

زنان افغانستان علیه ارتجاع طالبان مسلح شدند.

اعتصاب مدرسه ی انقلاب است

از اعتصاب کارگران نفت و پتروشیمی حمایت می کنیم #من_هم_کارگرم

به نشریه رهایی زن بپیوندید

برای نشریه رهایی زن مطلب و مقالات "اجتماعی، حقوقی، روانشناسی، جامعه شناسی، بهداشتی، تجارب و گزارش های شخصی از زندگی زنان (خودتان) و کودکان..."، شعر، اخبار، گزارش، ترجمه، معرفی کتاب و فیلم های خود را می توانید به آدرس ایمیل زیر ارسال کنید.
Markazi@RahaiZan.org

اصلاحات یا تغییرا

نوری شریفی فعال حقوق بشر

از آنجایی که به زنان در حکومت‌های اسلامی جفای بسیاری شده است، ساده انگاری است اگر گمان کنیم اصلاحاتی انجام خواهد شد و این اصلاحات میتواند به بهتر شدن وضعیت زنان نیز کمک کند. حکومت مورد اشاره من در اینجا جمهوری اسلامی ایران است. بنظر شما این حاکمیت به پرسشهایی از این دست چگونه پاسخ میدهد: آیا زنان بعنوان موجودات انسانی شناخته میشوند؟ آیا استقلال دارند؟ از حق تصمیم گیری و انتخاب برخوردار هستند؟ آیا حقوق ذاتی و حقوق شهروندی شامل حال آنان میشود؟ و بشمار پرسشهایی که هر کدام از آنها میتواند فاصله بی انتهایی که دین اسلام با حقوق بشری دارد را آشکارا نشان دهد. نمونه بارز آن تعریفی است که از حقوق زنان در قوانین داخلی یک کشور میشود. بسیاری کشورها در جهان اول حقوق زنان را نهادینه و در قوانین خود رسمی کرده اند، و آنچه در کنوانسیونهای مربوط به حقوق زنان میشود را متعهدانه پذیرفته و اجرا میکنند. در برخی کشورها نیز عمدتاً کشورهای جهان سوم، زنان و دختران بدلیل سنتها و باورهای غلط در جامعه و همچنین قوانین ضد حمایتی، از حقوق خود محروم گشته اند. در حکومت‌های ایدئولوژیک، زمانی که عرف و سنت غلطی در فرهنگ یک جامعه وجود داشته باشد

اگر قوانین هم از این فرهنگ غلط حمایت کند، در واقع به مستحکم کردن این باورها که عموماً هم زن ستیز و تبعیض آمیز هستند دامن میزند. جمهوری اسلامی ایران هم از همین نوع حکومت‌های ایدئولوژیک و تمامیت خواه است. بدلیل اینکه یک حکومت اسلامی نگاه کاملاً جنسیتی به زن دارد نمیتواند زن را در جایگاهی برابر با مرد قرار دهد. توجیهات دینی آنان هم اینست که چون مردان مسئولیت زندگی را بعهده دارند، پس میبایست از حقوقی بالاتر نسبت به زنان برخوردار شوند، اما در این میان هیچگونه توضیحی در ارتباط با حقوقی که یک زن باید داشته باشد ارائه نمیدهند. این توجیهات بخشی از زنان را فریب میدهد، زنانی که هیچگونه آگاهی نسبت به حقوق خویش ندارند و وارد بازی فریبکارانه دینداران میشوند، اما زنانی که به این درک رسیده اند که منافع انسانی شان در تعارض مستقیم با منافع مردسالارانه حاکمان اسلامی است، به مبارزه بر علیه آن برخاسته اند. کمپین یک میلیون امضاء از بارزترین اعتراضات زنان بر علیه قوانین تبعیض آمیز است. در حقیقت تلاشی خستگی ناپذیر و وسیع بود برای تغییر قوانین ناعادلانه و زن ستیز در ایران، بمنظور بالابردن سطح آگاهی مردم نسبت به مشکلات عمومی و حقوقی زنان. اعتراض این کمپین بر موارد تبعیض آمیز نسبت به زنان در قوانین مدنی و کیفری بوده است. قوانینی همچون قانون ازدواج که شامل سن ازدواج و اجازه ازدواج میباشد. همچنین مواردی مانند: اجازه سفر و خروج از کشور، تعیین محل زندگی، مسأله مهریه، اشتغال زنان، تابعیت (تابعیت زن تحت الشعاع شوهر قرار میگیرد و تابعیت مادر به فرزند داده نمیشود)، حق طلاق (مرد حتی بدون داشتن دلیل خاصی میتواند زن دائمی خود را طلاق دهد اما زن با توجه به شروطی و آنهم با چشم پوشی از برخی حقوق خود قادر به اینکار است)، حق حضانت و

سرپرستی کودک، مسأله تعدد زوجات، دیه (اگر یک مرد و یک زن یکجور تصادف کنند و مخارج درمان هر دو یک میزان بشود، ولی زن باید نصف میزان خسارت وارد شده را بگیرد و مرد کاملش را)، شهادت (شهادت دو زن در دادگاه معادل شهادت یک زن است)، ارث، و سن مسئولیت کیفری زنان (این سن برای دختران ۹ سال و برای پسران ۱۵ سال است، یعنی اگر دختری مرتکب جرمی شود، از نظر قانونی مانند یک زن ۵۰ ساله و بزرگسال با وی رفتار میشود). و قوانین دیگری که در قانون مجازات اسلامی، نسبت به زن با شدت و حدت بیشتری اعمال میشود تا مرد. قوانین ضد بشری اسلامی پایه و مبنای چنین حکومتی است که برخی با عوامفریبی داعیه اصلاحات بر آن می زنند. اصلاحات یعنی این نظام بماند با تمام قوانین ظالمانه و مجریان ستمگرش! ولی بعضی از قوانین که ظلم آشکارتری دارند تغییر کنند. حکومت تمامیت خواهی همچون جمهوری اسلامی ایران، اساساً نه چنین افرادی را قبول دارد و نه این تفکرات اصلاح طلبانه ای را بر میتابد. پس وقتی نظامی اصلاح طلبی را مغایر منافع خود میدانند، در اینجا میتوان به عمق بیعدالتی و جنایات آن پی برد. تمام حقوق شهروندان در قبضه علی خامنه ای رهبر فاسد و بیت رهبری گنگستراست. زنان زیر آوار محدودیتها و محرومیتها و بی حقوقی های علی خامنه ای له شده اند. در دوره های مختلف، دولتها بدون هیچگونه استقلال رأیی در خدمت منویات رهبر علی خامنه ای هستند. پس نمیتوانند پاسخگوی مطالبات مردم باشند. زنان گورخواب، زنان زباله گرد، زنان متکدی، زنان خیابانی، زنان تن فروش، زنان سرپرست خانوار، زنان دستفروش، زنان کارتن خواب و معتاد، زنان خانه دار، زنان تحصیلکرده و بیکار، زنان مطلقه، زنانی که تحت خشونت‌های خانگی و یا اذیت و آزار جنسی قرار میگیرند، زنان کارگر، زنانی که بخاطر عقایدشان، اعتراض به

ادامه در صفحه ی ۹

رئیس جمهور جدید ایران باید در زندان باشد، نه در راس قدرت

فریبا رشیدی

به نقد از یک نشریه ی بریتانیایی تلگراف با این سرتیتر به پیشینه ی این شخص یعنی ابراهیم رئیسی پرداخته است و نه تنها انتخاب او را به عنوان رئیس جمهور زیر سوال برده بلکه کل پرسه انتخابات را تقلبی بزرگ توصیف کرده. ابراهیم رئیسی جوانترین فرد در کمیته مرگ در سال ۶۷ بود و متهم به مشارکت در قتل بیش از سه هزار زندانی که مخالف جمهوری اسلامی بودند. همچنین در این نشریه آمده که دمکراسی در ایران یک شوخی غیر عادی در نتیجه این یک فرد تندرو و افراط گرا در راس قدرت قرار گرفته است.

به نقل از : اگس کالامار

این در صورتی است که اگس کالامار، دبیر کل سازمان عفو بین الملل در واکنش به خبر اعلام ابراهیم رئیسی به عنوان رئیس جمهور بعدی ایران، گفت:

«این که ابراهیم رئیسی به مقام ریاست جمهوری دست پیدا کرده است به جای آن که به خاطر جنایات علیه بشریت، از جمله قتل، ناپدیدسازی قهری و شکنجه تحت تحقیقات کیفری قرار بگیرد، نمودی فجیع از سلطه ی مطلق مصونیت در ایران است. سازمان ما در سال ۱۳۹۷ مستند سازی کرد که چگونه ابراهیم رئیسی عضوی از «هیئت مرگ» شهر تهران

بوده که در سال ۱۳۶۷، چندین هزار مخالف و دگراندیش سیاسی را در زندان های اوین و گوهردشت تحت ناپدیدسازی قهری قرار داده و به طور فراقضایی اعدام کرده است. شرایط پیرامون سرنوشت قربانیان و محل دفن پیکرشان تا امروز به نحو سازمان یافته توسط مقامات ایران پنهان شده است، امری که مصداق ارتکاب ادامه دار جنایات علیه بشریت است.

ابراهیم رئیسی در مقام رئیس قوه قضائیه، ناظر بر سرکوب شدید و فزاینده حقوق بشر در ایران بوده است، سرکوبی که دستگیری بی ضابطه صدها تن از معترضان مسالمت جو، مخالفان و دگراندیشان، مدافعان حقوق بشر و اعضای گروه های اقلیت تحت ستم را به همراه داشته است. قوه قضائیه تحت ریاست او، همچنین مصونیت مطلق به مسئولان دولتی و نیروهای امنیتی اعطا کرده است که مسئول کشتار صدها مرد، زن و کودک طی اعتراضات سراسری آبان ۹۸ و نیز دستگیری گسترده هزاران معترض و ارتکاب ناپدیدسازی قهری، شکنجه یا سایر رفتارهای بی رحمانه، غیرانسانی و ترذیلی علیه صدها تن از آنها بوده اند.

دستیابی ابراهیم رئیسی به ریاست جمهوری، نتیجه ی فرایندی انتخاباتی است که در فضایی شدیداً سرکوب گرانه صورت گرفته و زنان، اقلیت های دینی و کاندیداهای دارای عقاید مخالف را از امکان نامزد شدن برای انتخابات محروم کرده است.

ما همچنان تاکید می کنیم که ابراهیم رئیسی در ارتباط با دست داشتن در جنایات بین المللی پیشین و ادامه دار مورد تحقیقات کیفری قرار بگیرد، از جمله توسط کشورهای که اصل صلاحیت قضایی جهانی را اعمال می کنند.

اکنون بیش از هر زمان دیگر ضرورت دارد که

کشورهای عضو شورای حقوق بشر سازمان ملل اقداماتی مشخص برای رسیدگی به بحران مصونیت ساختاری در ایران اتخاذ نمایند، از جمله از طریق تأسیس یک مکانیسم مستقل برای گردآوری و تحلیل اسناد و شواهد مربوط به جدی ترین جرایم بین المللی که در ایران ارتکاب یافته اند، تا از این طریق بتوان زمینه دادرسی های کیفری مستقل و عادلانه را در آینده فراهم ساخت.

برای تمام دنیا ماهیت رئیس جمهور کنونی ایران معلوم و مشخص است که هیچ مشروعیت و صلاحیتی در این باره ندارد، و تنها رئیس جمهور منتخب نظام است و از قبل هم برنامه ریزی شده از طرف رهبری برای این سمت انتخاب شده بود، و انتخابات تنها نمایشی و مضحکه بود، رژیم با انتخابات نمایشی میخواست به نظامش مشروعیت بدهد ولی مردم در سرار کشور و خارج از کشور انتخابات را بایکوت و محکوم کردن. این در حالی است که کمتر از ۵۰ درصد مردم در انتخابات شرکت کردند آن هم با رشوه و تقلب.

جا دارد از زنان در سراسر کشور قدر دانی کرد که با نه گفتن به یک سیستم زن ستیز اسلامی و سرکوب گر انتخابات را بایکوت کردند.

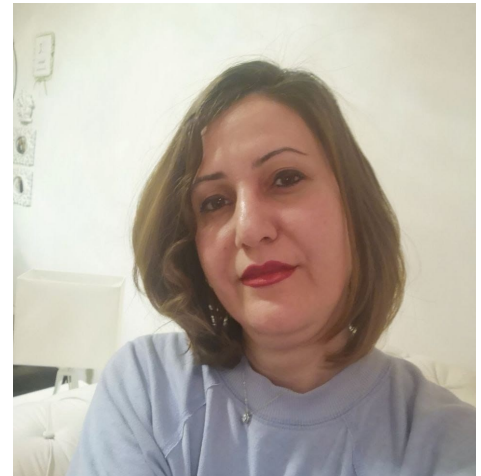
زنان در جمهوری اسلامی ایران از حقوق برابر با مردان برخوردار نیستند. از جمله این نابرابری ها می توان به موارد زیر اشاره کرد:

- پوشش اجباری سر و بدن
- برابری دو زن با یک مرد در موارد نیاز به شاهد در دادگاه ها
- نداشتن اجازه خروج از کشور بدون اجازه شوهر - پدر یا هر مرد دیگری که سرپرست زن به حساب می آید
- نصف بودن دیه زن نسبت به مرد
- نصف بودن سهم الارث زن نسبت به مرد
- اجازه نداشتن ورود به ورزشگاه ها

ادامه در صفحه ۹ ی

انتخابات یا انتصابات نمایشی

سحر بابا سلجی

با توجه به مضحکه انتخاباتی که از طرف رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی براف انداخته شد بار دیگر کسی دیگر از هیئت مرگ به نام ابراهیم ریسی به ریاست جمهوری ننگین این رژیم جنایتکار برگزیده شد. همانطور که حکومت اسلامی طی چهل و سه سال از حضور و سلطه خود بر مردم مظلوم و ستمدیده ایران تمامی کسانی را که به ریاست جمهوری حکومت ننگین خود برگزیده بوده همه یکی پس از دیگری قاتل و جنایتکاری بیش نبوده‌اند چرا که برای اینکه پایه های متزلزل رژیم منحوس خود چند سالی دیگر مستحکم کنند همواره با تبلیغات گسترده چه در ایران و چه در کشورهای دیگر این شو و مضحکه انتخاباتی را براف میاندازند تا بدین وسیله اذهان عمومی را خدشه دار کنند، چرا که خود رهبر جنایتکار از قبل کاندیدی دیگر از اعضای هیئت مرگ را انتخاب کرده و رزرو شده او را منصوب به ریاست جمهوری می کنند و این انتصابات نمایشی چیزی به جز فریب و نیرنگ نیست، کارنامه سیاه

ریسی نیز به مانند دیگر روسای جمهوری قبلی نیز همواره سیاه و تاریک بوده است به عنوان مثال از کشتار دهه شصت تا سال شصت و هفت نیز تا به کشتار خونین آبان ۱۳۸۹ و دست داشتن در انهدام هواپیمای اوکراینی نیز همه و همه ریسی قاتل عضوی شاخص و شناخته شده بوده است.

و با توجه به پوشش خبری تمامی رسانه های خارج از کشور بسیاری از رسانه ها همگی اذعان بر کشت و کشتار و اعدام، رئیسی قاتل را دارند و تمامی نهاد های حقوق بشری به این مهم اطلاع کافی و دقیق را دارا هستند،

تمامی دستاوردهای سیاه و ننگین ریسی بر همگان واضح و مبرهن است و بدبختانه بسیاری از مزدور های صادراتی رژیم نیز خیلی حساب شده در کشور های اروپایی اعم از سوئد، دانمارک، انگلیس و بسیاری دیگر از کشورهای اروپایی با رفتن به پای صندوق های رای در خارج از کشور فقط سعی بر نگهداشتن پایه های سست رژیم را دارند و وقیحانه بسیاری از آنان در واقع هم از توبره میخورند هم از اخور که خود را مقیم کشورهای خارجی میکنند و از طرفی دیگر اصرار بر ماندن این رژیم منحوس دارند اما بسیاری از ملت مظلوم و ستمدیده مردم ایران همگی آگاه و بیدارند و باید با اتحاد و همبستگی این حکومت ننگین را به زیر بکشند، و از ریسی گرفته تا سایر جنایتکاران در راس رژیم محاکمه و به دادگاه بین المللی جوابگو باشند.

چرا که مردم ایران این حکومت خونخوار رو به رسمیت نمیشناسند.

شعر ندامتگاه اوین شعر از: نوری شریفی

سردراوین نوشتند ندامتگاه!

اما آیا هرکه از عقیده اش بگوید،

یا از ظلم و تبعیض شاکی باشد،

مزد روزانه اش را نداده باشند و نان خانواده اش را نداشته باشد،

هرکس که اجبار در حجاب را نمیخواهد،

اجبار در قانون شرع را نمیخواهد،

کسی که حق انتخاب، حق اظهار عقیده و حقوق

بشر را برای همه می داند،

آزادی، برابری، بی ستم و استبداد!

اعتراض به دین و مذهب دارد و برده داری نوین،

! و زنجیرهایی که از مغز، آدمها را قفل کرده اند تا

نوک انگشتان پا

نسرین ستوده، نرگس محمدی، گلرخ ایرایی، سهیل

عربی، سهیلا حجاب، سعید ملکپور، محمد مهاجر،

آتنا دائمی، زینب جلالیان، و بسیار آرزاده های

در بندند.....

اینان چرا باید نادم باشند؟

این اعتراضها که آشوب و فتنه نیست. اینها حق

طبیعی من و توهستند!

این ندامتگاه!

به چرخ گوشت میماند،

آدمها را خورد و خاکشیر میکند وبعد طبیعی است

که چیزی از کسی باقی نماند

! اما به شهادت تاریخ

از انبوه همین گوشتهای چرخ شده، گاهی چیزی

ساخته میشود و رای آنچه کسی فکرش را میکند

و در بزنگاهی!

هم اینان که از این به اصطلاح ندامتگاه بیرون آمده

اند، به خط میشوند در لشکر جدید آگاهی،

و کلیدی میگردند برای باز کردن افکار در زنجیر،

که همچون رعد میزنند و چون شیر می غرند.

گرامی باد آگاهی!

زنده باد آزادی!

جهت اطلاع خوانندگان نشریه

در ماه آگوست به دلیل تعطیلات تابستانی،

نشریه رهایی زن منتشر نخواهد شد.

سازمان رهایی زن برایتان اوقات خوشی را

آرزومند است. مینو همتی/ شراره رضائی

مصاحبه سازمان رهایی زن با الهه امانی در خصوص حمله اسرائیل به فلسطین و کشتار کودکان و غیرنظامیان

هستش در جامعه ایران سبب شد که از محور عمومی عدالت اجتماعی و استقلال و آزادی ایران بسیاری از ما کنشگران، که من هم جزو آنها هستم فعالیتهايمان روی زنان تمرکز پیدا کنه، باید بگم که در واقع کنشگری رو مسئله ی زنان برای خود من تنها پس از انقلاب در واقع شکل گرفت، به دلیل اینکه اون آزادیهای کم رنگ و کاستیهایی که در دوران رژیم سابق به مراتب عیانتر و عمیقتر در جامعه ما بوجود آمد. در کنار فعالیتهای و احترام به حقوق انسانی و حقوق زنان من به دلیل تشنهایی که در جنبشهای اجتماعی ایران، جنبش زنان، جنبش کارگری و

کلا اپوزیسیون ایران میبینم و دغدغه ی ذهن من هستش. من الان متجاوز از ۱۳ ساله که با میانجیگران بدون مرز همکاری میکنم و راهکاری که ما بتوانیم در بین گروههای کنشگر و سازمانها، کمپینها، کوالیشنها، جبهه ها و همکاریهایی که میشه ما بتوانیم در واقع یک پل ارتباطی و دیالوگ را حفظ کنیم که بتوانیم اهداف این تشکلهای را به جلو ببریم. از این نظر مسئله صلح، همکاری، همیاری، همفکری، هم اندیشی، هم گامی در داخل تشکلهای مسئله صلح در بین کشورها و جوامعی که در تناقضات ملی به سر میبرند برای من حائز اهمیت است. مسئله فلسطین و اسرائیل یکی از دیرپاترین مناطق و کانفلیکتها و اختلافاتی هستش که ما در منطقه داریم که به نحوی سایه انداخته به روی استراتژی های غرب و شرق راجع به آسیای غربی، من از واژه خاورمیانه استفاده نمیکنم چون یک واژه کلونیل سنتریکه یعنی این واژه خاورمیانه انگلیسی بود زمانی که انگلیس مرکز جهان بود. ولی بین کشورهای آسیای غربی و آسیای جنوبی به هر حال تعلق داریم و میدانم مسئله فلسطین و تنشی که وجود داره جنگی که وجود داره و اشغالگری که وجود داره، این در واقع سایه انداخته روی سیاستهای منطقه.

مستعمرات از جمله هند، شاهد در هم شکستن و عقب نشینی قوای استعماری انگلیس بودیم، از عواقب این تحولات و نقشه استعمار نو برای چیدن مهره های شطرنج جنگ سردی که در راه بود، ما شاهد تولد دو حکومت مذهبی هستیم، با جدا سازی پاره ای از هند در آسیا و متعاقبا تشکیل جمهوری اسلامی پاکستان در آن منطقه و تشکیل دولت یهود و متعاقب آن بیرون راندن فلسطینیها از سرزمینهایشان در خاورمیانه، از سالهای ۱۹۴۷ و ۱۹۴۸ و از پس این تحولات ما شاهد جنگهای خانمانسوز قومی و مذهبی پی در پی در این مناطق بوده ایم.

بنظر شما این نوع تقسیمات ژئوپولیتیک چه نقشی در پیدایش و تداوم این شرایط اسفبار برای مردم این مناطق داشته است؟

الهه امانی: خیلی متشکر هستم، من خودم را قطره ای از دریای عظیم کنشگران ایرانی میدانم که در جهت برابری جنسیتی و احترام به حقوق انسانی در ایران و در سایر نقاط جهان گام بر میدارم و به هر حال مسئله ی همه ما کنشگران فعالیت اجتماعی و عدالت اجتماعی بودیم ولی خوب آنچه که در کشور خودمان به وجود آمد و در واقع سالها زنان را به عقب راند و این واپسگرایی عظیمی که گفتمان غالب

در دنیایی که جنگ افروزان، شهرها و اماکن مسکونی را به جولانگاه نبرد خویش با رقبا و دشمنان خود تبدیل کرده اند، بیشترین قربانیان این توحش، زنان و کودکان و غیر نظامیان بی پناه هستند. در بین تمامی مناطق جنگ زده دنیا، فلسطین اشغالی، وضعیت خاصی دارد. نسل اندر نسل نه تنها شرایط غیرقابل تحمل یک اشغال نظامی طولانی و بی انتها را تجربه میکنند بلکه هر از چندی در یک جنگ نابرابر گرفتار میشوند و آسیبهایی بیشتری به آنان تحمیل میشود.

در برنامه امشب میهمان عزیزی را دعوت کردیم که فعالیتهایش برای ایجاد و تداوم پیوندهای انسانی و برای صلح پایدار سابقه طولانی دارد و خود از نزدیک در مناطق اشغالی فلسطین با فعالین طیفهای گوناگون کار کرده است.

<https://youtu.be/r8ZzHHJjycE>

الهه امانی عزیز به برنامه رهائی زن خوش آمدید. مایلم برای شناخت بیشتر بینندگان ما از فعالیتهای شما، خودتان چه در عرصه دانشگاهی و چه در عرصه سازمان ملل مختصر توضیحی از عرصه های فعالیتهایتان ارائه بفرمائید.

مینو همتی: سوالم را با یک مقدمه تاریخی شروع میکنم، پس از پایان جنگ خانمانسوز جهانی دوم و همزمان با شورش و اعلام استقلال

مینو همتی: با توجه به مسیر طولانی و پرفراز و نشیب پاسخگوئی به مسئله فلسطین، اشغالگری خشن و غیرانسانی دولت اسرائیل و گسترش شهرک سازیهای غیرقانونی افراطگرایان یهودی از یکسو و سواستفاده بسیاری از دولتهای منطقه و جریانهای خارجی از مسئله فلسطین برای مقاصد سیاسی ایدئولوژیک خود از سوی دیگر، شرایطی را بوجود آورده اند که مردم فلسطین را از یک زندگی حداقلی نیز محروم کرده است.

آمار و ارقام در مورد وضعیت مردم فلسطین وبخصوص زنان و کودکان چه حقایقی را بازگو میکنند؟

الهه امانی: بله سوال مهم و خوبی هستش، و طبیعتاً به تاریخ و گنجینه ادبی زیادی از نظر تحقیقات در این زمینه هست، آنچه مسلم هست در واقع قدرتهای سلطه گر استعمار نو یا جهانی شدن سرمایه یا هر اسمی که روش بزاریم مرتب خودشان را باز تولید میکنند به خاطر اینکه تسلط خودشان را روی کشورها و مناطقی که میتوان آنها را در سمت استراتژی خودشان به کار بگیرن و در واقع این قانون این حرکت است و قانون جامعه سرمایه داری هست ، خوب طبیعتاً، استعمار نو و دو موردی که شما به درستی اشاره کردید، ایجاد کشور پاکستان . ما مبینیم حتی کشور پاکستان مانند کشور فلسطین و اسرائیل مثل سالهای اخیر کمتر بوده . ولی اونم باعث خونریزی بسیار زیادی شده و بویژه چیزی که در آمریکا زیاد راجع به آن نمیشنویم دولت دست راستی هند در واقع شبیه کاری که اسرائیل در برابر فلسطین ها و مردم وست بنک (ساحل غربی رود اردن) داره انجام میده در مورد برخی از مردمی هستش که در شمال هند قرار دارند مثل منطقه کشمیر و این در رسانه ها انعکاس پیدا نمیکنه ولی من در گروه زنان در کشمیر در ارتباط هستم و بسیاری از جوانها ناپدید میشوند و هیچکس نمیداند چه بر سرشان میاید. هم در بین دولت هند و مسئله کشمیر و تنشهای آنها حتی با بخشی از پاکستان

هم در مورد مسئله فلسطین این جنگ به خاطر این چنین استراتژیها به وجود میاید و ادامه دارند. و همانطور که شما به درستی گفتید . به نظر من نسلهایی که بعد از این اختلافات و استراتژیها به وجود آمدند و بزرگ شدند و الان در این کشورها زندگی میکنند ، این نسلها مخالف این تنشها هستند ولی به دو دلیل جای بحث دارد: به دلیل روندهای کلان جهانی از نظر رشد بنیادگرایی و افراط گرایی که ما در هند شاهد هستیم و هم در کنار سیاستهای راست. رشد افراط گرایی در مذهب هندو هست این در واقع تنش به وجود میآورد و حتی رشد بنیادگرایی و افراط گرایی و اسلامیهها در اسلام و در یهودیت یعنی این هم یکی از روندهایی است که به ادامه تنشها کمک میکند در کنار سایر روندهای جهانی. من فکر میکنم خیلی تاثیر گذار هست . ما در ایران شاهد حضور کسانیکه از مذهب برای استراتژی سلطه گرایی خودشان استفاده میکنند و از سیاست شیعه گری خودشان برای سیاست استفاده میکنند که در کشورهای دیگر هم هست.

مینو همتی: برای شناخت بهتر از احساسات و نظرات مردم فلسطین و گروههای مترقی اسرائیلی در مناطق اشغالی، و با توجه به دیدار شما از این مناطق و همکاری با سازمانهایی چون زنان سیاهپوش، مشتاق شنیدن تجربیات شخصی شما هستیم.

الهه امانی: بله خیلی خوب شرایط، اگر ما مسئله فلسطین رو و زندگی مردم اونجا رو و همه مناطق وستبنک و غزه و غیره اینها یکسان هم نیست بعضی جاها بدتر ز جاهای دیگر است ولی اگر مرور کنیم مثلاً ما از زمان تحریم در غزه در سال ۲۰۱۴ شروع شد در واقع این مردمی که در منطقه آزاد هستند یکی از شدیدترین، غیر انسانی ترین و دلخراشترین زندگی را دارند ، باید عرض کنم در غزه ۴۸ درصد بیکاری وجود دارد ۹۷ درصد آبی که

در منطقه حبران اگر روسری سرتان نباشد جلب توجه میکنید، میخوام بگم فلسطین که ما در رسانه های عمومی میبینیم الزاما آن فلسطینی نیست که ما تصویرهاشو در آنجا حضور داریم ببینیم، زمانی که در رامالا ویزیت میکردم تمام بلوار مرکزی شهر عکس تیم فوتبال دختران فلسطین بود با شورت های کوتاه و بلوز صورتی مردم عکس اینها را در بلوار گذاشته بودن بدون حجاب. در بعضی از مناطق رامالا مردم هنوز مسیحی هستند و مسئله سکولاریسم برایشان مهم است گرچه مخالف اشغالگری هستند و اینطوری نیست که همه حزب الله یا حماس باشند.

سازمان زنان سیاهپوش در واقع نتورک یک شبکه ای است که زمانی حدود ۱۰ هزار عضو تخمین زده میشده که در کشورهای مختلف جهان عضو داشته باشد من هم سالهاست با اینها همکاری میکنم در آمریکا و در لس آنجلس و در سانفرانسیسکو. اینها اولین بار در سال ۱۹۸۸ بعد از اولین اینتفاذا که در فلسطین بوجود آمد و برخورد دولت اسرائیل این شبکه بوجود آمد همه زنان یهودی هستند که مخالف اشغالگری و تنش هستند و در واقع اینها در کشورهای اروپای شرقی خیلی فعالند در ارمنستان و خود هند و جاهایی که کنفرانسی هم بود به عنوان کنفرانس صلح که منم در هند شرکت کردم. بعد از برخورد سربازان اسرائیل با فلسطینیها این سازمان و شبکه بوجود آمد و با سیاه پوشیدن و به نشانه اعتراض در خیابانها ایستادگی کردن و فعالیت میکنند و حتی الان در اورشلیم هم فعالند. و با فرستادن عکسهای دلخراش حملات اخیر رسانه سازی میکنند و خیلها مذهبی نیستند و یهودی زاده هستند مثل خیلها که مسلمان هستند. و گروه سکولارن و مخالف جنگ و اشغالگری.

مینو همتی: آیا بنظر شما، تا زمانیکه منطقه جولانگاه نیروهای مرتجع قومی و مذهبی است، برای مردم آن منطقه امید به صلح و همزیستی

از رویا فراتر میروود؟

الهه امانی: خیلی دلخراش است و چگونه در تاریخ در ۵۰ سال یا سال دیگه درباره جنایات نوشته بشه احساس من این است انسانهای بیگناه و عادی قربانی جنگ نابرابر هستن، جنگی که دو طرف شکاف عظیمی از نظر توان وجود داره. درسته حماس خیلی موشک فرستاده و اسرائیل را مورد حمله قرار داده حتی ساکنین اسرائیل و مردم عادی که دارن زندگی میکنند و جانشان را از دست میدهند در واقع تاسف بار است که جان مردم بیگناه در معامله بین این تنشها و سیاستهای سلطه گرایی از دست میدهند. و این جنگ ناعالادانه برای فلسطینیها بسیار گران تمام میشود و این فرایند دراز مدت به پاکسازی قومیت هم تبدیل میشه، واقعا این مسئله ربطی به مذهب ندارد و اصلا مذهبی نیست و تمام کشورهای غربی که مسلمان هستند اینها در خلال ۱۹۴۸ چه کاری برای فلسطینیها انجام دادند، عربستان سعودی چه نقشی برای مردمی که در چنین شرایطی هستند ایفا کردند؟ به نظر من اینها بخشی از این معادله هستند که نقش خودشان را ایفا نکردند. من اساسا با نام فلسطین در دوران دبیرستان آشنا شدم در ایران، نام محمود درویش، ویکی از انگیزه های من برای رفتن به فلسطین این بود که آنجا بروم و بروم سر مزار محمود درویش و این کار را کردم. یکی از برجسته ترین شاعرانی که توانست روح جمعی مردم فلسطین را در اشعار و نوشته های خودش انعکاس بده.

در مورد سوالی که شما پرسیدید به درستی یک قسمت از یک نوشته محمود درویش را بخوانم؛ جنگ تمام میشود و رهبران دست همدیگر را می فشارند و این زن مسن همچنان منتظر پسرش هست که شهید شده در این جنگ. و آن کودکان منتظر پدران قهرمانشان هستند که دیگر باز نمیگردند، من میدانم چه

کسی سرزمین ما را فروخت، اما میدانم چه کسی بهای آنرا پرداخت. و همانطور که شما اشاره کردید این کودکان به خاطر اینکه در آن منطقه ساکن هستند دارن بهای آنرا پس میدهند کودکانی که نمی دانند چه آینده ای در انتظارشان هست. و حتی اگر رشد کنند و زندگی کنند با صدمات و آسیبهای روانی و روحی برخوردار هستند، کودکانی که بازمانده جنگ هستند و افراد خانواده را از دست دادن واقعا مصیبت و بدبختی را بدنبال دارد. و من امیدوارم گروهها، و سازمانهایی که مخالف جنگ و اشغالگری هستند، برای برابری و حقوق همه انسانها گام بردارند و بتوانند صلح پایدار را در این منطقه شکل دهند و به کشتار مردم بیگناه، زنان و کودکان خاتمه دهند. تلاشهای زیادی هست یکی از دوستان من که یهودی و برزیلی هست مستندهایی ساخته که در آنجا چک پوینت هست در بین بخشی از مرز وستبنک و کشور اسرائیل، در واقع چه تلاشها و همگرایی وجود دارد در بین مردم فلسطین و بخشی از مردم ساکن اسرائیل، برای آنکه بتوانند یک پل ارتباطی، همفکری و همکاری بوجود بیاورند. و در کنار این داستانهای غم انگیز همیشه امید هست. در سال ۲۰۱۳ خودم از طرف میانجیگری بدون مرز کلاسهایی داشتیم در ترکیه، وقتی می دیدم یک زن محجبه فلسطینی چگونه با یک زن اسرائیلی برخورد کرد، با وجود تنشهایی که بوده ولی با هم همکاری میکنند، این یعنی وجود انسانی که در قلب آدمها هست و این روح انسانی به خود من امید میده که خواهان دادخواهی مسئله فلسطین باشیم و صلح و آرامش را به منطقه برگردانیم کار من به آن روز امیدوارم.

با سپاس از اینکه نظراتتان را با بینندگان ما سهیم شدید، به امید گفتگو در شرایطی بهتر از امروز و بررسی راه حلهای امیدبخش

دنیای جنگ زیبا نیست

شعر از: شراره رضائی دکلمه در یوتوب از: آسو فتوحی

به کدامین گناه، قطعه قطعه ام کردید،
 به کدامین گناه، سرپناه را از ما گرفتید
 به کدامین حق، حق زندگی را از ما ربودید؟
 خواهرم،
 آرمیده بر تلی از خاک، خوابیده؟!
 نه، خواهرم بدون عروسک اش هرگز بخواب
 نمی رود!
 بدنبال عروسک، زیر خروارها خاک و سنگ، می
 یابم اش
 عروسک با صورتی غرق در خون،
 دیگر با آن چشم های آسمانی و مژگان بلند
 سیاهش، نگاه نمی کند!
 تکانش می دهم، شاید از خواب برخیزد
 لحظه ای کوتاه
 از زیر پلک های صورتی رنگش، نیم نگاهی می
 کند.
 هیچ چیز زیبایی در این دنیای پلید و سیاه
 پر از خشونت و خشم که مستبدان ساخته اند،
 نمی بیند
 و چشم هایش را بر این ظلمت و سیاهی می
 بندد برای همیشه!
 تکانش می دهم
 تکه تکه بر روی خاک جان داد.
 لینک دکلمه در یوتوب:

شعر از: شراره رضائی

برای کودکان بی پناه افغانستان و فلسطین
 که به فرمان مرتجعین جنایتکار و دیکتاتورها
 به خاک و خون غلطیدند

https://youtu.be/bc4A1mE_Cqo

من هم کارگر هستم

قدرت در دستان متحد کارگران

اتحاد کارگران رزمی روزی

و سینه ی چاک شده ی ملامال از عشقِ مادر
 می گردد ونمی یابد.
 بدنبال کدام یک از اعضاء وجودش باشد؟
 تو بگو، ای استثمارگر،
 تو بگو، ای ستمگر،
 تو بگو، ای دیکتاتور،
 تو بگو، ای جنگ طلب،
 تو بگو، ای جنایتکار،
 برادر؟ خواهر؟ پدر یا مادر در جستجوی کدام
 باشد؟ کدامیک؟
 ایستاده میهوت و حیران
 به تماشای تکه تکه های وجودش که در خاک و
 خون غلطیدند.
 مادر، قلبش بود
 پدر، ستون بدنش
 خواهر، مرحم دلش
 و برادر، غمخوارش
 وای بر شما جنگ افروزان
 وای بر شما جنایتکاران

دنیای جنگ زیبا نیست

برای کودکان بی پناهی افغانستان و فلسطین
 که به فرمان مرتجعین جنایتکار و دیکتاتور به
 خاک و خون غلطیدند.

”دنیای جنگ زیبا نیست“

ضجه و فریادهای دخترک،
 از غم از دست دادن عزیزان چه دلخراش و
 تاثرآور بود .
 حس تهی بودن،
 بی وزنی و خالی شدن از تمامی حس ها،
 دردی جانکاه که تمامی سلول های بدن را
 منجمد می کند،
 تیر می کشد و تا مغز استخوان پیش می رود.
 بی پناه و سرگردان در ویرانه های خانه،
 جایی که تا ساعتی پیش مأمَن آسایش و آرامش
 ش بود.
 در میان سنگلاخ ها بدنبال اعضاء بدن پدر!
 صورت لِه شده و غرق در خون برادر

اصلاحات یا ادامه ی صفحه ی ۲ تبعیض و ظلم ، نوکیشان ، فعالان مدنی و سیاسی ، در زندانها تحت شکنجه و آزار و اذیت و تجاوز جنسی و یا در تبعید بسر میبرند. حتی آندسته از زنانی که مورد سوء استفاده همسران خود قرار گرفته ، چک بی محل کشیده اند ، زنانیکه زور و کتک و خشونت را تاب نیاورده همسران خود و یا عاملان خشونت را به قتل رسانده اند و اکنون در زندان حکمهای بلندمدت گرفته اند، یا اعدام شده اند و یا در نوبت اعدام هستند. به همه اینان بایستی مادران داغدار و دادخواه را نیز اضافه کرد. این است وضعیت زنان در جامعه ایران. اصلاحات در این شرایط چگونه امکانپذیر است؟ چه کسی قادر خواهد بود مافیای سپاه پاسداران را که برای منافع خود به اعتیاد دختران و زنان بسیاری در جامعه دامن زده است، اصلاح کند؟ و یا قوه مقننه، بالاترین نهاد قانونگذاری در کشور، که در واقع مسؤل طرح قوانین حکومتی و تشریفاتی نظام است و نه وضع قوانین حمایتی از مردم، که اگر هم زمانی طرحی اصلاحی به مجلس برده شود، شورای نگهبان آن را یا سالیان سال معطل میکند مانند لایحه منع خشونت علیه زنان، و یا کاملاً رد میکند. آیا قوه قضاییه که با تأیید و دستور مستقیم علی خامنه ای، به بازداشت افشاکنندگان فساد و جنانت در کشور مبادرت میکند، بطوریکه بسیاری از زنان و مردان مبارز و آزادیخواه را شناسایی، دستگیر و تحت سبانه ترین شکنجه ها و تجاوزها قرار داده است، و یا بازجوهای تحت امر او که برای سرپوش گذاشتن بر جنایات خود از نص صریح قرآن میگویند که ما شمارا در جنگ با کفار اسیر کردیم پس به حکم خدا بر ما حلال هستید (سوره نساء آیه ۲۴)، را چگونه میتوان مورد پرسش و انتقاد قرارداد؟ چرا قوه مجریه که بایستی مجری قانون باشد و از حقوق حقه مردم در مرزهای داخل و خارج کشور دفاع کند ، از رهبر و بیت رهبری اطاعت امر میکند و حمایتگر سیاستهای فاشیستی علی خامنه ای است؟ ۴۲ سال بر زنان ما چنین گذشته است و روز بروز هم بر بی حقوق آنان افزوده میشود. آیا اعتقاد به اصلاحات، بنوعی مشروعیت بخشیدن به نظام مستبد دینی ایران نیست؟ آیا بمعنای قانونی شمردن جنایتکاران ریز و درشت این حکومت اسلامی نیست؟ اصلاحات در این نظام تمامیت خواه یعنی مصالحه و پنهان کردن فساد سیستماتیک بدلیل اینکه همه از پیکره یک نظام هستند، شریک دزد و رفیق قافله، و نه هیچ چیز دیگری! بنابراین و با استناد به اعلامیه جهانی حقوق بشر و کنوانسیونهای مربوط به تبعیض و خشونت علیه زنان، و نقض آشکار آنها توسط حکومت جمهوری اسلامی ایران! ما فعالان حقوق بشر معتقد هستیم تنها تغییر بنیادین ساختار جمهوری اسلامی ایران، محاکمه تمامی آمران و عاملان جنایات در نظام، و وجود یک حکومت دموکراتیک سکولار میتواند حقوق از دست رفته زنان ایرانی را به آنان بازگرداند.

رئیس جمهور جدید ایران باید در زندان باشد ، نه ادامه ی صفحه ی ۳

و اینکه ما روزانه شاهد بیحرمتی و اهانت به حریم شخصی زنان هستیم، چه بسا که آمار قتلهای ناموسی رو به افزایش هست و عاملان این جنایت تبرئه میشوند و از طرف رژیم حمایت میشوند و مجازات نمیشوند. ننگ است برای دولتی که معنی دموکراسی را نمیداند و با دموکراسی بودن مشکل دارد. دولتی که روز زن را به رسمیت نمی شناسد و با مسئله زن بودن و حجاب مشکل دارد، از همان روزی که جمهوری اسلامی بنیانگذار شده تا الان با قانونهای اسلامی و کهنه پرستی زندگی را به کام زنان تلخ کرده، در تمام کشورهای پیشرفته امروزی زنان در اوج قدرت هستند و در عرصه های سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، تجاری در حال فعالیت و پیشرفت هستند، در کشورهای توسعه یافته زنان در ردیف اول هر مقامی قرار میگیرند. اما نظام جمهوری اسلامی ایران از قانون ۱۵۰۰ ساله اسلام سیاسی برای پیش بردن نظام خود استفاده میکند، غافل از اینکه بوی تعفنش دنیا را فرا گرفته و با این روش و قانونهای ضد انسانی به جایی نمیرسد غیر از اینکه هر روز مایه ی تنفر و ننگ است. برای همه روشن است که استبداد رژیم روزهای پانایش را میگذراند و روبه نابودی است.

در این دوره از انتخابات ریاست جمهوری، مردم با آگاهی هوشیاری و همکاری نشان دادن که از این نظام خسته و بیزارند و دیگر یک نظام سرکوبگر را نمیخواهند و خواهان امنیت و دموکراسی هستند.

زنان افغانستان علیه ارتجاع طالبان مسلح شدند.

با افزایش پیشروی شبه نظامیان طالبان در مناطق مختلف افغانستان، زنان این کشور نیز به جنبش موسوم به «خیزش مردمی» پیوسته و در برخی از شهرها برای مقابله با طالبان مسلح شده اند.

زنان شهر شبرغان در شمال افغانستان که به تازگی به این جنبش پیوسته اند، هدف از سلاح در دست گرفتن علیه طالبان را محافظت از آرزوهای ۲۰ ساله خود و جلوگیری از محصور شدن دوباره در خانه ها دانسته اند.

[#زنان افغانستان علیه ارتجاع](#)
[#زنان در مقابل ارتجاع طالبان](#)

زنان افغان در جوزجان هم علیه طالبان مسلح شدند

مطالب، نشریه ها و مصاحبه های تلویزیونی سازمان رهائی زن را می توانید از طریق آدرس های زیر دنبال کنید و با ما همراه باشید

سایت نشریه رهایی زن

<https://rahaizanorg.blogspot.com>

آرشیو مقالات

<http://rahai-zan.blogspot.com>

برنامه ها، تلویزیون و مصاحبه ها

<https://www.rahaizan.tv>

تلگرام رهایی زن

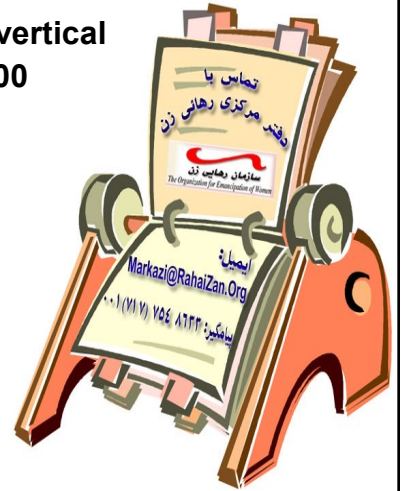
@rahaizan

تلویزیون رهائی زن از "کانال یک" روی ماهواره "هات برد" هر هفته دوشنبه ساعت 20:30 و چهارشنبه ساعت 15:00 بازپخش برنامه به وقت تهران می توانید بیننده

تلویزیون رهائی زن باشید.

فرکانس ماهواره:

Chanel One- Hatberd
HoT BIRD
Frequency 11541 vertical
Symbol Rate: 22000
Pol V
FEC 5.6

برای همکاری و تماس با نمایندگان سازمان رهائی زن در کشورهای مختلف

نروژ: شادی و رویاک مطیعی

تلفن تماس: 004790474027

ایمیل: motiei_rojan@yahoo.com

سن دیگو جنوب کالیفرنیا: فیروزه فرهی

تلفن تماس: 858-531-1344

ایمیل: firouzeh.farrahi@yahoo.com

Location: 5240 fiore TER #213

San Diego"Ca 92122

دیگر نقاط آمریکا: مینو همتی

ایمیل: minohemati@gmail.com

آلمان: شراره رضانی

تلفن تماس: 00491737237038

ایمیل: shararehzaei.p@gmail.com

سوئد-استکهلم: رعنا کریم زاده

تلفن تماس: 0046739286842

گوتنبرگ سارا مرادی

تلفن تماس: 0046704499853

ایمیل: sara_tina2003@yahoo.com